

Tisztelt Olvasó!

A *Magyar Rendészet* 2026. évi harmadik lapszámát tartja a kezében. Egy folyóiratszám tartalomjegyzéke első pillantásra rendszerint fegyelmezett lista: szerzők, címek, rovatok, oldalak. Jelen lapszám tartalma azonban ennél többet mutat. Akár egy rendészeti látélet, amelyben különböző problémák, módszerek, történetek és szakmai nézőpontok kerülnek egymás mellé, mégis ugyanarról beszélnek. Arról, hogy a biztonság ma már ritkán jelenik meg tiszta, egyértelmű és könnyen körülhatárolható kérdésként.

Változó világban élünk, és ez a változás különösen érzékelhető hazánkban is. Változnak a társadalmi elvárások, a technológiai feltételek, a biztonsági kockázatok, a jogalkalmazás keretei és a rendészeti hivatással kapcsolatos szakmai kérdések. A változás azonban nem szükségszerűen rossz, sőt gyakran lehetőség: alkalom az újragondolásra, a pontosabb kérdések megfogalmazására, a működési rutinok felülvizsgálatára és a szakmai közösség megerősítésére.

A rendészettudomány feladata ebben különösen fontos. Segít értelmezni azt, ami átalakulóban van. Fogalmakat ad a gyorsan változó biztonsági kihívások megértéséhez, keretet biztosít a szakmai vitákhoz, és hozzájárul ahhoz, hogy a rendészeti gondolkodás egyszerre legyen pontos, emberséges, korszerű, hatékony és cselekvőkép.

A *Magyar Rendészet* jelen lapszáma is ezt a szemléletet tükrözi. Egyszerre tartalmaz emlékeztést és vitát, jogesetet és kritikát, foglalkozik fesztiválbiztonsággal és kiberbiztonsággal, rendészeti etikával és titkos információgyűjtéssel. Látszólag távoli témák ezek, mégis összekapcsolja őket a közös szakmai tapasztalat: a rendészet világa folyamatos mozgásban van, és ezt a mozgást nem elszenvetni, hanem érteni, alakítani és tudományos igénnyel feldolgozni érdemes.

Visszatekintés

2026/2-es lapszámunk tematikai és szerzői sokszínűsége jól érzékeltette, hogy a rendészettudomány ma egyszerre épít stabil szakmai hagyományokra, gyakorlati tapasztalatokra és új kutatási irányokra. A büntetőjogi rovat a fiatalkorúak büntetőjogi felelősségének érzékeny kérdését vizsgálta, különös tekintettel a büntethetőség alsó korhatárának jogi, gyermekvédelmi és társadalmi dilemmáira. A közbiztonsági és közlekedésrendészeti tanulmányok a változó biztonsági környezet gyakorlati kihívásaira reflektáltak. A felekezeti intézmények védelme, a fesztiválturizmus biztonsága és a turisztikai mobilitás közlekedésbiztonsági kérdései egyaránt azt jelezték, hogy a rendészeti feladatellátás egyre összetettebb kockázatkezelési, prevenció és együttműködési keretek között értelmezhető. A kriminalisztikai rovat a technológiai fejlődés, az emberi tényezők és a történeti tapasztalatok találkozási pontjait mutatta be. A mesterséges intelligencia kihallgatásokban

betöltött lehetséges szerepe, a szocializációs hiányok vizsgálata, valamint az 1950-es évek nyomozási gyakorlatának elemzése különböző irányokból világított rá a bűnüldözés változó eszközrendszerére és tartós szakmai dilemmáira. A rendészeti felsőoktatási és vezetőképzési írások a hallgatói motiváció, a kompetenciafejlődés, valamint az élményalapú és reflektív vezetői fejlesztés kérdéseit helyezték előtérbe. Ezek a tanulmányok arra hívták fel a figyelmet, hogy a rendészeti képzés eredményessége szorosan összekapcsolódik a személyes készségek, attitűdök és szervezeti kultúra fejlesztésével. A rendészettudományi rovat a diszciplína önreflexív és nemzetközi nyitottságát erősítette. A kutatói együttműködések, a rendészeti szocializáció kutathatósága, a gyermekkatonák nemzetközi büntetőjogi megítélése, valamint a rendőrségi karrierorientáció kérdései tágabb társadalmi, jogi és szervezeti összefüggésrendszerbe helyezték a rendészeti gondolkodást. A terrorelhárítási rovat a jelenkori biztonsági környezet egyik legösszetettebb problématerületére irányította a figyelmet. A terrorizmus aktuális és jövőbeli kihívásait, valamint az iskolai átokfutás megelőzhető rendészeti kockázatként való értelmezését bemutató írások közös üzenete, hogy a biztonság fenntartása előrelátó, tudatos és több szereplőt összekapcsoló megelőzést igényel. A lapszámot záró konferenciabeszámoló a tudományos közösségépítés és a nemzetközi párbeszéd fontosságára mutatott rá. Mindezek alapján a 2026/2-es szám világosan jelezte, hogy a rendészettudomány fejlődését az interdiszciplinaritás, a technológiai innováció, a társadalmi érzékenység, a gyakorlati hasznosíthatóság és a változásokra való nyitott szakmai reflexió határozza meg. Ez a gondolati ív vezet át jelen lapszámunkhoz is.

Jelen számunk margójára

A 2026/3. lapszám nyitó írása a kriminalisztika egyik meghatározó szakmai örökségére irányítja a figyelmet. Korinek László megemlékezése Dr. Kertész Imre rendőr dandártábornok, a magyar kriminalisztika meghatározó alakja előtt tiszteleg. A személyes hangvételű írás a Bűnügyi Technikai Intézet egykori alapító igazgatójának életútján keresztül nemcsak egy kivételes szakmai pályát idéz fel, hanem a tanulás, az autonóm gondolkodás és a hivatáshoz való belső elköteleződés példáját is. A nyelvkönyv története ebben az értelmezésben többet jelent anekdotánál: annak jelképe, hogy a valódi szakmai fejlődés nem kényszerből, hanem kíváncsiságból, felelősségből és önálló igényességből fakad. Ez a gondolat jól illeszkedik a lapszám egészéhez is, amely a változást nem a hagyományok megszakadásaként, hanem azok továbbgondolásaként mutatja be.

A büntetőjogi rovatban Gáspár Zsolt egy első pillantásra jelentéktelennek tűnő jogesetből bont ki általánosabb tanulságokat. A tanulmány azt vizsgálja, hogy az önkiszolgáló kasszák használatához kapcsolódó, csekély kárértékű cselekmények esetében mennyiben arányos az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büncselekményi minősítése.

Az informatikai biztonság rovatban Bottyán Béla és Bottyán László a kiberbiztonsági megfelelés kérdését a sztenderdek oldaláról közelítik meg. A tanulmány a különböző keretrendszerek összehasonlításán keresztül mutatja be, hogy a szervezetek számára nincs egységesen alkalmazható „legjobb” megoldás. A megfelelő sztenderd kiválasztása mindig az adott szervezet céljaitól, kockázati profiljától, iparági környezetétől és erőforrásaitól függ.

A közbiztonsági rovat tanulmányai a tömegrendezvények biztonságának összetett világába vezetnek. Suszter Tamás a fesztiválturizmus terrorfenyegetettségét vizsgálja, kiemelve a megelőzés, a hatósági együttműködés, a technológiai alapú felderítés és a biztonságtudatosság jelentőségét. Zsigmond Csaba és Lippai Zsolt a szórakozóhelyi tűztragédiák példáján mutatják be, hogy a súlyos következmények mögött gyakran előzetesen felismerhető kockázatok, ellenőrzési hiányosságok és biztonságszervezési mulasztások állnak.

A kriminológiai rovat három eltérő irányból közelít a társadalmi kockázatok értelmezéséhez. Fórizs Sándor a 2024-es német rendőrségi bűnügyi statisztika alapján mutatja be a bűnözési folyamatok alakulását, külön figyelemmel a kábítószerrel kapcsolatos változásokra, az erőszakos cselekményekre, a felderítési mutatókra és a nem német gyanúsítottak helyzetére. Molnár Jenő István a kortársbántalmazás és a népirtó rezsim kialakulásának folyamatai között keres strukturális párhuzamokat, rámutatva a dehumanizáció, a pszichizív szemléltők és a társadalmi közöny szerepére. Németh Ágota a fesztiválkörnyezetben megjelenő látens drogbűnözést vizsgálja, és arra hívja fel a figyelmet, hogy a hivatalos bűnügyi statisztikák önmagukban nem feltétlenül képesek megragadni a jelenség tényleges kiterjedését.

A rendészeti etika rovatban Barkóczi Csaba a rendészet erkölcsi alapjait vizsgálja, különös tekintettel a hivatás, a diszkrecionális döntéshozatal és az emberi méltóság védelmének összefüggéseire. A tanulmány központi gondolata, hogy a rendészeti hatékonyság és a társadalmi legitimitás nem választható el az intézkedések etikai minőségétől.

A rendészettudományi rovat a lapszám egyik legsokszínűbb fejezete. Lakatos Róbert a szerencse, a teljesítmény, a társadalmi beágyazottság és a kapcsolati hálók szerepét vizsgálja a rendészeti karrierutak alakulásában. Kalliopi A. Mitrousi angol nyelvű cikkében az európai vámhatóságok dohánycsempészet elleni fellépését elemzi, külön figyelemmel az uniós jogérvényesítés harmonizációjának lehetőségeire. M. Takács Péter a generációs diverzitást stratégiai erőforrásként értelmezi a rendvédelmi szervezetekben, a konfliktusmegelőzés és a korszerű vezetői technikák nézőpontjából. Rémai Dániel és Szabó Hedvig – korábbi lapszámunkban megjelent cikkük folytatásaként – a ProtectEU Agenda értelmezésén keresztül azt vizsgálják, hogy az európai terrorellenes biztonsági gondolkodásban paradigmaváltásról vagy inkább szakpolitikai mélyítésről beszélhetünk-e. Vári Vince tanulmánya pedig a magyar rendőrségi teljesítménymérés, a statisztikai önigazolás és az intézményi önismeret kritikai feltárásán keresztül a reformvita előfeltételeire irányítja a figyelmet. A rovat közös üzenete, hogy a változás Magyarországon is a rendészeti gondolkodás egyik központi tapasztalatává vált. A szervezeteknek, a kutatóknak és a döntéshozóknak egyszerre kell foglalkozniuk a normával, az intézményi működéssel, az emberi tényezőkkel, a technológiával, az adatokkal és az európai stratégiai környezettel.

A titkos információgyűjtés rovara a rendészeti és büntetőeljárás működés egyik legérzékenyebb területére irányítja a figyelmet. Tamás Bálint angol nyelvű tanulmánya azt vizsgálja, hogy a lehallgatásokból származó hangfelvételek és azok leiratai milyen feltételek mellett használhatók fel objektív bizonyítékként a büntetőeljárásban, különösen a közvetlenség, a bizonyítás tisztasága és a tisztességes eljárás követelményei szempontjából. Szabó Bálint a preventív és represszív célú titkos információgyűjtés dogmatikai elhatárolásának

nehézségeit elemzi, rámutatva a nemzetbiztonsági, bűnüldözési és rendészeti célú szabályozási logikák közötti szűrkezőnákra.

A lapszámot két recenzió zárja. Harangozó Valentin Orbók Ákos az okosvárosok kiberbiztonságáról szóló tanulmányát értékeli, és a *smart cityk* elméleti kérdéseit a kiberbiztonság, az elektromobilitás és a közlekedésrendészet gyakorlati kihívásaival kapcsolja össze. Skorka Tamás Móré Sándor *Szabálysértési jog* című kötetét mutatja be, kiemelve annak tanulhatóságát, szakvizsgára és oktatásra való alkalmasságát, valamint a szabálysértési jog gyakorlati jelentőségét.

A *Magyar Rendészet* 2026/3. lapszámában nem egyetlen téma követeli magának a figyelmet. Sokkal inkább szakmai mozgás rajzolódik ki: a rendészeti gondolkodás elmozdulása a hagyományos jogi kategóriáktól a digitális kockázatok felé, a statisztikai mérőszámoktól az intézményi önismeret felé, a technikai megfeleléstől az etikai felelősség felé, a nemzeti keretektől az európai és nemzetközi összefüggések felé.

A változás akkor válik valódi szakmai értéké, ha tudatos reflexió, tudományos vita és felelős intézményi tanulás kapcsolódik hozzá. A jelen lapszám tanulmányai ehhez járulnak hozzá, kérdéseket tesznek fel, összefüggéseket tárnak fel, és olyan szempontokat kínálnak, amelyek segítik a rendészeti gondolkodás megújulását.

Bízunk benne, hogy ezek az írások információt adnak, gondolkodásra késztetnek, és hozzájárulnak azoknak a kérdéseknek a közös értelmezéséhez, amelyek a rendészet jövője szempontjából meghatározók.

Jó olvasást kívánunk!

Budapest, 2026. június 14.

Tisztelettel:
Dr. Christián László r. dandártábornok
tanszékvezető egyetemi tanár
főszerkesztő